

Exkluzívne pre (zá)Školáčik

Na hodinách anglického jazyka naši žiaci pracujú už niekoľko rokov v medzinárodnom projekte SOKRATES. Témou pre tento školský rok je šport, a tak nás potešilo, že naše pozvanie prijal náš bývalý žiak Roman MEDUNA, dnes úspešný reprezentant Slovenska v zápasení.

- Akému športu sa venujete?
Zápaseniu, konkrétne grécko-rímskemu štýlu.
- Koľko medailí ste už získali?
Tak odhadom by som povedal, že niečo cez päťdesiat.
- Keď ste boli žiakom, mali ste rád telocvik?
Áno, telocvik ma vždy bavil.
- Ako ste sa učili v škole?
Patril som k tým priemerným žiakom.
- Aký šport sa vám najviac páči?
No samozrejmé, že ten môj, zápasenie.
- Aký cieľ chcete dosiahnuť?
Asi majster sveta a olympijský víťaz.
- Koľkokrát ste vyhrali?
Neviem to presne povedať, no majstrom sveta som bol medzi žiakmi.
- Ako často musí vrcholový športovec trénovať?
Dá sa povedať, že 2-krát denne a 5 dní v týždni.
- Myslíte si, že šport, ktorý robíte, je nebezpečný?
Nie, myslím si, že je to šport bez väčších zranení.
- Koľko rokov sa už zápaseniu venujete?
Od malička od 8 rokov, zápasím teda už 22 rokov.
- Musíte dodržiavať diéty?
Strava a životospráva je v každom športe veľmi dôležitá.
- Koľko vás viedol k športovaniu?
Otec, športoval tiež.
- Akú cenu si ceníte najviac?
Asi toho majstra sveta.
- Aký je to pocit byť majstrom republiky?
No je to už asi 10.-krát, takže to beriem obyčajne.
- Skúšali ste aj iné športy?
Vrcholovo nie, ale rekreačne robím takmer všetky.
- Aké spomienky máte na túto školu?
Pekné, učitelia boli na mňa dobrí. Hneď by som sa sem vrátil.
- Aký dojem na vás urobila naša škola po dlhých rokoch?
Dobrý, páči sa mi tu. Všetko je to tu vynovené.

Interviewu pripravili: P. Stanko
K. Hanzelová, V. Vrbovská

V. Mráziková 3. B

Náš hosť v besede so žiakmi v 6.A

Takto to vyzerá pri grécko-rímskom zápase

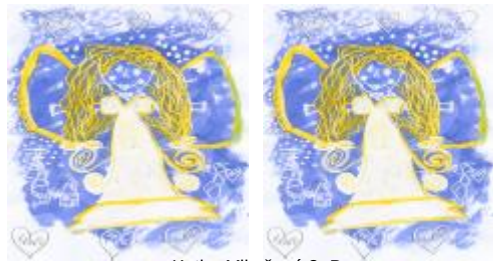
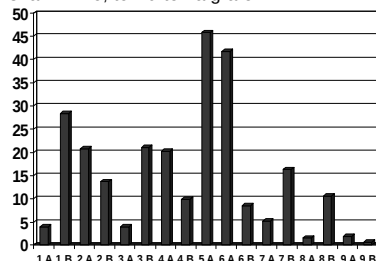

Matúško Ješko 3. B

Vyhodnotenie zberu papiera

november 2006

Počas prvých troch mesiacov bol zber papiera už 2-krát. Takmer všetci sa veľmi snažili. Ako, to vidíte na grafe.

Katka Mikušová 3. B

Divadelná Nitra

My celý prvý stupeň z našej školy sme šli v posledný deň pred jesennými prázdninami do Nitry. Na divadlo O ŠKRIATKOCH. Cesta nám trvala niečo vyše hodiny. Išli sme štyrmi autobusmi. Potom sme vystúpili z autobusu a išli sme do mesta, lebo v Starom divadle bol začiatok až o pol dvanástej. Keď sme tam konečne dorazili, tak sme sa v svojej nedeľkavosti dočkali. Presne to, čo sme najviac žiadali. Začalo sa predstavenie. Hneď sme sa na to chytli. Keď si na nás Divadlo posvietilo a zistilo, že sme COOL, tak nám vysvetlilo, že máme byť ticho, aby mohli prísť škriatkovia. Nakoniec prišli a zahrali nám divadielko. Laura Žilincánová

Bola to rodinka rozprávkových škriatkov. Nakreslila ich pre vás naša spolužiačka Soňa Gašparovičová. Najmladšia bola Šminka, starší bol jej brat Zvonček, ešte staršia mama Oponka a jej manžel Scenár. No a tiež starí rodičia – babka Škrata a dedko Škrat.

Na vlastné oči sme videli, ako herci vodili marionety, javajky, ako vyrábajú zemiakové bábky, aj to ako vznikne tieňové divadlo, alebo ako vodili obrovské bábky, väčšie ako herci sami. Bolo to fakt zaujímavé, lebo niečo také sme ešte nezažili.

Barbora Ševčíková

Ako sme boli v papierni

23. 11. sme boli my tretiaci a pár siedmakov na Bobote. Chceli sme vidieť, ako sa zo starého papiera vyrába nový. Nám sa najviac páčil mixér. Dostali sme sa k nemu po schodoch. Bol tam taký pás, ktorý na seba vliezol papier. Možno aj z nášho zberu. Ten padal do veľmi špinavej vody a utopil sa tam. Potom sa to mixovalo, až bola z toho kaša. Tá sa nechala odtiecť a potom sa lisovala na valcoch. Bolo ich tam veľmi veľa, cez celú halu. Na začiatku to ako papier ani nevyzeralo, ale potom to už bolo pekné. Videli sme aj ako sa hotový papier natáča na obrovský valec, ako sa zlepujú viaceré tenké papiere a vzniká z toho hrubý. A bola tam aj myš. Potom sme boli aj v tlačiarňi. Dostali sme pekné zápisníky. Páčilo sa nám tam, ale bol tam aj smrad. Musíme sa dobre učiť, aby sme nemuseli pracovať v smrade. My z 3. B

ako bola celá ŠKOLA MIMO

... veru tak, 16. októbra sa vyučovanie celej našej školy odohrávalo nie v laviciach, ako je obvyklé, ale v telocvični.

A pekne po poriadku, starší mali prednosť, takže „druhostupniari“ hneď po veľkej prestávke a po 4. hodine aj mladší spolužiáci z 1. – 4. ročníka. ŠKOLA MIMO HROU bola z prostredia, ktoré je teraz všetkým známe. Je to predstavenie, pri ktorom musíme byť na všetko pripravení. Dvojica Kulíšek – Michalko ponúka netradičný pohľad na školu. Plný zveličenia a humoru. Napokon tento štýl je pre nich typický.

Vlado Kulíšek vystupoval v úlohách učiteľov, ktorých snaha naučiť niečo svojich žiakov vychádza často nazmar a neraz sa stane, že dopadne aj komicky.

Žiaci absolvovali hodiny zemepisu, prírodopisu, hudobnej či telesnej výchovy. Pán „učiteľ“ si z hľadiska vyberal žiakov, ktorí museli odpovedať na rôzne otázky. To by nebolo až také náročné, ale ako vieme, Kulíšek je predstaviteľom pantomímy, a tak vyjadrovať sa slovami neprichádzalo do úvahy. Niekedy vyvolal aj takých, čo sa pred ním schovávali, no on dokázal i z nich „vydolovať“ tú správnu odpoveď. A keď sa osmelili, aj oni sami oživilí vystúpenie svojím nápadom.

Celé to bolo nakoniec výborné, plné zábavy a mnoho sme sa aj naučili. Kto predstavenie nevidel, môže ľutovať. Ale pán Kulíšek ešte vystupovať bude – možno aj na pôde našej školy. Tak si ho nenechajte ujsť! Stojí za pozretie.

Iveta Ferová

Vladimír Kulíšek

Ilustroval Paťo Bristenský

Toto bolo na výtvarnej...

A takto sme sa nechali ponúkať do telocviky

Druháci a tretiaci v Bratislave

Boli sme na exkurzii v Bratislave. Videli sme tam pekný starodávny kostol. Volá sa Dóm sv. Martina. Boli sme sa pozrieť aj v Dopravnom múzeu na autá, motorky, vlaky atď. Bol tam aj starý obrnený transportér. Niektoré autá mohli mať 100 rokov, aj viac. Niektoré boli už len „šrotky“. Ujo nám povedal, že je to preto, aby sme videli, v akom stave im niektoré kusy prichádzajú.

Potom sme šli do domu detského umenia, ktorý sa volá BIBIANA. A tam bolo super! Mohli sme si tam skúsiť prechádzať sa po rôznych labyrintoch. Najstrašnejší bol v podzemí. Strážil ho Minotaurus, ktorý aj vydával hrôzostrašné zvuky. V iných miestnostiach sme sa pohrali s vodou, s pieskom, so svetlom. Ani sme nevedeli, čo všetko sa na nich dá vidieť. Boli tam obrázky, ktoré nakreslili deti.

Na prechádzke mestom sme videli aj Bratislavský hrad, Slovenské národné divadlo, Dunaj a tiež najužší dom, o ktorom si čítajú štvrtáci v čítanke. Aj chalana, čo šiel na červenú a zrazilo ho auto.

Nakoniec sme mohli nakupovať v Tesco. Niektorí mysleli len na seba, ale niektorí kúpili darček aj domov.

Pani učiteľka sľúbila, že keď budeme dobrí, prideme si do Bratislavy pozrieť v lete aj ZOO. Hurá!

Výber zo slohov 3. B

• Čo si myslíte o podpore kultúry v Trenčíne?

Myslím, že Trenčín sa ako mesto snaží robiť rôzne podujatia ako pre deti, tak aj pre dospelých, no z môjho pohľadu je to ešte stále málo.

• Aké sú vaše skúsenosti s projektom SÁM NA JAVISKU?

Považujem ho vlastne za svoje „dieťa“. Začali sme ho tvoriť s pani Galovou asi tak pred 12-timi rokmi. Predtým sme ho potom prenechali inému subjektu a myslím si, že tie 2 ročníky, čo doposiaľ urobili, sa im vydarilo dobre.

• Chceli by ste aj vy svojou tvorbou ešte do SÁM NA JAVISKU prispieť?

Zatiaľ nie, lebo som časovo dosť vyťažený z iných podujatí.

• Ako ste sa dostali k povolaniu mím?

Už od malička ma to bavilo, vedel som chodiť na mieste a robiť všelijaké veci, ktoré mímovia robievajú.

• Venuje sa ešte niekto vo vašej rodine herectvu?

Nie, moja dcéra sa venovala tancu, ale tento rok s tým skončila a začala robiť niečo úplne iné. Takže som zostal v našej rodine sám, kto sa hereckej práci venuje.

• Čo vás viedlo k vytvoreniu nadácie POČUŤ SRDCOM?

Ide vlastne o nadáciu pre nepočujúcich divákov, ktorá v podstate vznikla tak, že som zvolal všetky nepočujúce deti zo Slovenska, zahrál som im predstavenie a to sa im tak páčilo, že pokračujeme.

• Baví vás práca a povolanie mím?

Istotne ma baví, ja osobne si už ani neviem predstaviť, že by som mal robiť niečo iné.

• Na akých scénach ste už hrali?

S kolegom jazdíme po celom Slovensku a Česku, aj inde do zahraničia, najmä po Európe. No a najďalej sme boli vo Vietname.

• A na záver povedzte, aký dojem na vás urobila naša škola?

Nie som tu po prvý raz. Páči sa mi tu, lebo máte milých a príjemných učiteľov a taktiež veľmi ústretového pána riaditeľa.

Rozhovor pre vás pripravili:

Katka Hanzelová a Veronika Vrbovská

Ďakujeme našim sprievodcom Zuzke a Ivanovi Vodičkovcom aj tete Marte Vodičkovej za pekné zážitky na exkurzii.